

זמנין אתגלגליא לזין בדרמות אריה, הדא הוא דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא ירא, זמנין
בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין בדיוקנא
דנשר, הדא הוא דכתיב (שם לב יא) פנשר יעיר קנפו, וזמנין בדיוקנא דאדם סבא, פמה דאתדמא
לאלין דאמרי זה אלי ואנוהו (שמות טו ב), דאיהו הוה אתדמין לזין בדרמות סבא, ואתמר בהו (נ"א
ביה) (דברים לב יג) ויניקוהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל לאלין דתליין מניה ומשכינתיה לא
אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה ביבמה (רות ד ז) על הגאולה ועל התמורה, לקיים כל
דבר שלח איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריך
שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא.

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי, אמר סבא הדא, רבי רבי, לא תימא הכי,
אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתמרא בה לאשתובא מניה, ולא אשתמודע
לגבי מקטרגין דיליה, ובחליצה דנעל חליץ ליה י"ה, ובגין דא שלח איש נעלו ונתן לרעהו, נעל
ו' גן נעל, דאיהו בן י"ה, לאעלא בין ו"ה, ודא איהו חליץ י"ה.

ומשה אתמר ביה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דא בהפוכא דאחרנין, דלא צריך לאתחזיא
קדם שכינתא בקליפה, ורזא דמלה פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד ב), ולגבי אבהו
לא אתחזיא אלא בנעלים, הדא הוא דכתיב (שיר ז ב) מה יפיו פעמיו בנעלים בת נדיב, אבל לגבי
משה בלא פסויא פלל, ורזא דמלה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, ושמי
יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו ג), ומשה אתמר ביה (שם ג יג) ואמרו ל"י מ"ה שמו"ו מ"ה אומר
אליהם.

ועוד אמאי צריך חליצה בנעל באשה, בגין דמאן דימות בלא בר איהו קשיר ברגליה דיבם,
ורזא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (בראשית ג יד), ובגין דלא ימית ליה חויה דאיהו
פרוץ על עקבו, צריך לחלוץ לגבי נעל דאתתא, ואתפטר ההוא חויה מניה.

ובלא על ההיא טפה דאיהי י' דפרח מן יעקב לאתריה, ויעקב בגין דא קנה מניה בכרותא,
לאחזרא י' לאתריה, דאיהי טפה בוכרא, דבה האב אדם, ופרח מניה ואשתאר יחיד בלא עזר,
ובגין דא אמר (תהלים מט ו) למה אירא בימי רע עון עקבי יסופני, ובגין דא איתי ליה קודשא בריך
הוא תלת זמנין לאדם קדמאה בגלגולא, הדא הוא דכתיב (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלש עם גבר, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה.

ועל ההיא טפה אתמר בה (שיר ז ב) מה יפיו פעמיו בנעלים בת נדיב, ואתדפקת ביעקב, ואפיקת
מניה י"ב שבטין, הדא הוא דכתיב (תהלים קכב ד) שבטי י"ה עדות לישראל, דאתמר ביה אדם
ישראל, ובההוא זמנא רווח יעקב מה דאביד דאיהו י' מיעקב, הדא הוא דכתיב (בראשית לב כט)
לא יעקב יאמר עוד שמה פי אם ישראל.

באברהם שזיב מסם המות, חובא דאדם, גיהנם, נחש, אשת זנונים דאתמר ביה (שמות כ יד) לא תנאף. ביצחק שזיב מאל אחר דאתמר ביה (שם יג) לא תרצה. בייעקב אשכח אתר לינקא (נ"א לנקאה) פנוי, ודא שנוי מקום, ולית חד מניהו דלא אתכליל בתלתא, לקיימא הן כל אלה יפעל
א"ל פעמים שלוש עם גבר (איוב לג כט).

קם סבא ואמר רבי רבי במאי אוקימתא סוד יבום וחליצה, דהא ברירא דמלה שמענא, אמר ליה מה דשמעת אימא, אמר ודאי ברוא דיבום אשכח אתרא ההיא נשמתא ערטילאה, הדא הוא דכתוב (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית, ודא נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמאה, ודרור קן לה (שם), דא רוחא דאתיא בגלגולא זמנא תניינא, אשר שתה אפרוחיה (שם), דא נשמתא דאתיא בגלגולא זמנא תליתאה, ומינה נפקין אפרוחין דאינון בנין, ובברוא דיבום כלהו תלת נחתין בבת אחת, הדא הוא דכתוב (איוב לד יד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו (דף עב ע"ב) אליו יאסוף, לבו דתמן נפש, רוח בכנפי ריאה, נשמתא במוחא, וכלהו חד בקשורא חדא, אבל חליצה איהי שזבת ההיא נשמתא ורוחא ונפשא דאינון קטירין בתלת קטירין דחויא, ורוא דמלה נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו (תהלים קכד ז), קם רבי שמעון כדי לנשקא ליה, פרח מיד ולא אתחזי.

(תקון כ"ז נדפס בהקדמה כי שם ביתו).

תקוונא עשרין ותמניא

בראשית ביה תלת פקודין, חד יראת יהו"ה כגוונא דא בראשית יר"א בש"ת והא אוקמוהו, תניינא ברית כגוונא דא בראשית ברי"ת א"ש, תליתאה שבת כגוונא דא שב"ת יר"א.

פקודא קדמאה יראת יהו"ה, עליה אתמר (ישעיה לג ו) יראת יהו"ה היא אוצרו, ועוד אתמר בה (משלי א ז) יראת יהו"ה ראשית דעת, ראשית חכמה יראת יהו"ה (תהלים קיא י), ובודאי מאן דלית ביה דחילו דאיהו אוצר, לית תמן חכמה, אוצרא דהאי חכמה איהי ב', ובתקוונא אחרא בראשית ב' ראשית, נקודה בהכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום, גן איהו אורייתא דבכתב, דאיהו ג"ן סדרים דאורייתא, גל איהו אורייתא דבעל פה, ותרוניהו ב' מבראשית, מעין חתום דא ראשית נקודה בהכליה.

ובמאי איהו חתום, באות ו', ואתעבדת ב' עם חתימו דו' ס, מה דתנהו ב' אתעבדת ס, זין סתום וחתום, ינא דאורייתא סתים וחתים דלא יעול נוכראה תמן, ודא זין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, ולא למגנא תקינו מארי מתניתין, חתימת זין דלא יתנסף ויתערב בסטרא אחרא, ועל האי זין אתמר (תהלים קמז יב) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי י"ן שבועין אנפין דאורייתא, ועליהו אתמר (שם כה יד) סוד יהו"ה ליריאיו.

קִנְקֵן דְּהָאֵי י"ן דָּא לְבָא דְּבַר נִשְׁ, אִם הוּא קִנְקֵנָא חֲדָתָא וְאַתְנַסְדָּ בְּיִן נֶסְדָּ דְּאִיהוּ יִצְרָא בִּישָׂא,
צְרִיךְ תְּלָתָא זְמָנִין הֲדַחָה, וְהָן כָּל אֱלֹהִים יִפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר (איוב לג כט), וְלֹא לְמַגְנָא
תְּקִינֵנוּ בְּכּוּס דְּבִרְכָה אוֹרְהִי הֲדַחָה וְשִׁטְיָפָה, הֲדַחָה מִבְּפָנִים שְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, לְמַהוּי תּוֹכוֹ כְּבָרוּ,
וְרָזָא דְּמִלְחָה וְטַהֲרוּ וְקִדְּשׁוּ (ויקרא טז יט), וְכֵד אִיהוּ קִנְקֵן דְּאִיהוּ לְבָא דְּכִיָּא מְלָגָאוּ וּמְלָבָר, שְׂרִיָּא תְּמָן
חֲכָמָה, דְּאַתְמַר בְּהָ (משלי ח כב) יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרִפּוֹ קִנְנִי אִיהוּ קִנְקֵן וְדֵאֵי, וְאִם הָאֵי קִנְקֵן
אִיהוּ דְּכִיָּא, אַתְמַר בֵּיהּ וְנִקְחָה, וְאִם לֹא לֹא יִנְקָה כָּל הַנּוֹגֵעַ בְּהָ (שם ו כט).

וְקִנְקֵן דְּבַר נִשְׁ דָּא אַתְתָּא, וְאִיהוּ פּוֹס, הֲכִי צְרִיכָה שְׁטִיפָה וְהֲדַחָה, אִם הִיא כּוּס דְּבִרְכָה, וְעֵלָה
אַתְמַר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָהּ, וְאִם לֹא אַתְקִרִיאת פּוֹס הַתְּרַעְלָה, וְיִין דִּילָהּ עֲלִיָּה
אַתְמַר (משלי לא ו) תִּנּוּ שִׁכָר לְאוֹבֵד וְיִין לְמַרִי נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָהּ אֵינּוּן אֲשִׁבּוּלוֹת מְרוּרוֹת,
אַבְל יִין דְּכּוּס דְּבִרְכָה עֲלִיָּה אַתְמַר (תהלים קד טו) וְיִין יִשְׂמַח לִבְבִּי אֲנֹשׁ דִּתְמָן פְּקוּדֵי יְהו"ה יִשְׂרִים
מִשְׂמַחֵי לֵב (שם יט טו), דְּאֵינּוּן אֲשִׁבּוּלוֹת דִּילָהּ.

תקונא עשרין ותשע

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, ב' נְקוּדָה בְּהִיבְלִיָּה, עֲלִיָּה אַתְמַר (שיר ד יב) גֵּן נְעוּל אַחוֹתֵי כֶּלֶה גַל נְעוּל
מַעֲזֵן חֲתוּם, מָאן מַעֲזֵן חֲתוּם דָּא נְקוּדָה, מָאן נִיהוּ נְעוּל

